

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر تدریس نوین دیبران بر میزان یادگیری دانش آموزان

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی معلمان بزرگ و مدارس پیشرو در هزاره سوم (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده‌گان:

امیره بهنام - کارشناسی حسابداری، دانشگاه آزاد اسلامی

مریم آینه - کارشناسی آموزش ابتدایی، دانشگاه آزاد اسلامی.

سیده بهاره موسوی منصور - کارشناسی ادبیات مخصوص، دانشگاه پیام نور.

ندا طالبی - کارشناسی جغرافیا، دانشگاه پیام نور

خلاصه مقاله:

یکی از مهمترین نهادهای اجتماعی در رشد فردی و میان فردی افراد مدرسه است که کانون برخورد دو نوع از روش‌های خاص خانوادگی و ارزش‌های نهادینه شده و اجتماعی است. در مدرسه نسل های گذشته و امروز آگاهانه تلاش دارند به طراحی نقشه‌های آینده پیراذند و بدین ترتیب در تعیین اهداف و سیاست‌های آتی جامعه خود مشارکت جویند. آموزش و یادگیری فرآیندی اجتماعی می باشد و بر همین اساس مدرسه یک موسسه اجتماعی است و دانش آموزان در یک محیط آموزشی که به آن‌ها اجازه تجربه و رابطه متقابل با برنامه درسی را می دهد. می‌باند. مدرسه یا هر فضای آموزشی، فضایی برای کسب دانش موضوعی و یادگیری نیست. مدرسه فضایی برای یادگیری زندگی است و دانش آموزان حق دارند در این فضای زندگی خود مداخله و همکاری داشته باشند. این پژوهش برآن است با استفاده از منابع مطالعات کتابخانه‌ای به بررسی تاثیر تدریس نوین دیبران بر میزان یادگیری دانش آموزان پردازد.

کلمات کلیدی:

مدرسه، دیبران، دانش آموزان، یادگیری.

لينك ثابت مقاله در پاپیگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1937483>

